

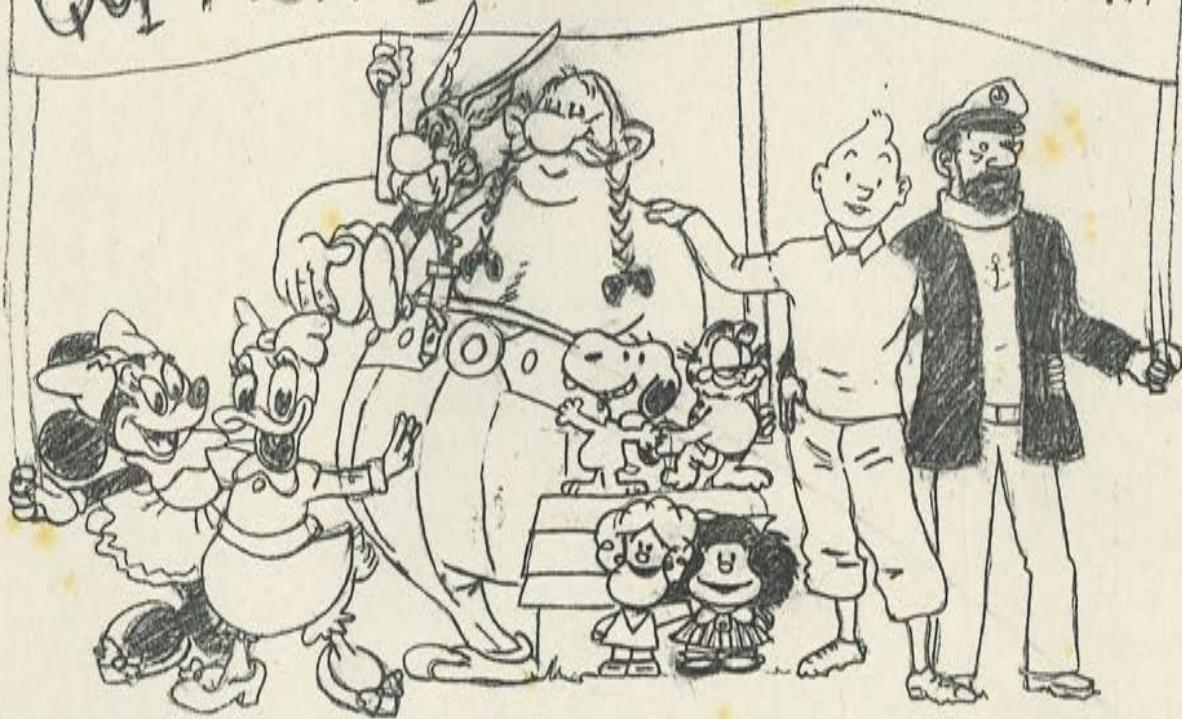
S'HOMOS

Colectivo
Gai de
Compostela

xuño 1993

Nº6

QUE NON ESCRIBAN A TUA HISTORIETA



xuño
28

DIA DA LIBERACION
GAI E LESBIANA

EDITORIAL

"Mais do mesmo".

Xa agradeceredes o detalle de esperar a que pasaran as Eleccións Xerais 93 para seguir "machacando" coa nosa lèria, que pouco vai mudar porque como xa sabedes, de cambio nada; que va!, "màis do mesmo" é o que nos fai falla.

Nunha traducción lixeira: seguirán sendo eles os que escriban a nosa historieta. Decidirán o nº de parados/as que lle convén ao pais ou o tamaño da corrupción digna dunha ESPAÑA DEMOCRATICA.

Descartarán calqueira avance legal en pro dunha igualdade non discriminatoria por razóns de orientación sexual (lea-se recoñecimento legal pleno das Parellas de FEITO tanto heterosexuais como homosexuais e lesbianas, dereito á pensión de viudedade, á adopción de fillos, ao matrimonio gai e lesbiano, maior sensibilidade social...), pois non sería facer más do mesmo.

Tentarán, por fin, rematar coa SIDA reformando o Código Penal e criminalizando aos enfermos de SIDA, seropositivos ou aos pertencentes aos por eles chamados "grupos de especial risco", entrullando a cantos/as más millor.(A ver se coa construción de tanto cárcere sae o sector da crise e adiós recesiòn!). Ademáis ven-lles ao pelo para con os INSUBMISOS

Ao revés que o seu Gran Amigo Americano, para què prometer no seu programa político loitar pola igualdade de gais e lesbianas; unha manifestación dun millón de persoas diante da MONCLOA colapsaria a cidade e moita xente podería escandalizar-se, a prensa reaccionaria e "nostálgica" aproveitaria a ocasión... què horror!.

Non, non, "màis do mesmo", más do mesmo que non nos vai tan mal, e por se nos fora, xa aprendemos:"Que vén o lobo eh!".

Non mudou moito a lèria, non, xa vedes, pero non nos culpedes a nós, son eles os que escriben a nosa historia, con bastantes faltas como vedes.



TÓDOLOS VENRES DE 10 A 11 DA NOITE

= ÁBRETE DE ORELLAS =

PROGRAMA DO C.G.C. Colectivo Gai de Compostela.

NOVAS ROSAS

"NOVA JERSEY A FAVOR DA ABSTINENCIA SEXUAL."

Un proxecto de lei do Estado de Nova Jersey(EEUU) pretende que nas escolas se ensine que a abstinencia é a única maneira de evitar a SIDA, as enfermidades venéreas e os embarazos non desexados. Tamén si que debe aconsellar se que se manteña a virxinidade até o matrimonio. A medida foi aprobada no Parlamento por 54 votos a favor, 7 en contra e varias abstencións.

La Voz de Galicia, 10 de marzo-93

"ECUADOR AUTORIZA A PROSTITUCION HOMOSEXUAL."

As autoridades da província ecuatoriana de "El Oro" autorizaron a uns 60 homosexuais a exercer a prostitución e a Dirección de saúde rexional suministrara-lles uns carnés no que se supón un feito sen precedentes na historia do país. A decisión foi adoptada co obxecto de que os homosexuais, ao igual que as prostitutas femininas, teñan un control médico regular que evite a propagación de enfermidades como a sífile ou a SIDA.

La Voz de Galicia, 10 de marzo-93



Alvaro

"REPRESIÓN SEXUAL".

A represión e a falta de información á que estiveron sometidas tradicionalmente as persoal con minusvalías psíquicas poden explicar a alta frecuencia de embarazos non desexados que se produce neste colectivo.

As familias sempre pretenden ocultar o desenrollo do rapaz minusválido e ven que o instinto sexual está durmido nestas persoal, opinión compartida por toda a sociedade, que ademais ve nelas un perigo cara aos demais..

Pero ademais dos embarazos indesexados, esta constante represión do desenvolvemento sexual pode provocar nos individuos que as sufren conductas violentas que pueden derivar en masturbacións, exhibicionismo ou incluso violacións.

Son estas palabras de Carlos Blanco, coordinador das "I Xornadas de Educación Sexual en Personas con Minusvalía Psíquica", que se celebraron na Guarda o 26 e o 28 de marzo. Engadiu ademais que a educación sexual dos disminuidos psíquicos está completamente abandonada.

Diario 16 de Galicia, 25 de marzo 93.

NOVAS ROSAS

BISPO HOMOSEXUAL:

Rudolf Bär, bispo de Rotterdam (Holanda) dende 1983 acaba de presentar a sua demisión. Oficialmente por motivos de saúde, oficiosamente polas reiteradas acusacións de homosexualidade de que foi obxecto. Os sectores católicos máis conservadores da Holanda consideraban-o demasiado popular e avanzado, e o próprio Rudolf Bär reconeceu que foi presionado para demitir.

O bispo defendía unha postura de apertura da Igrexa cara a posicións más dialogantes cos sectores católicos. Mesmo nos últimos tempos se amosou partidario da ordenación de homes casados e de certa idade.

Actualmente atopa-se recluido nunha abadía benedictina na Bélxica.

EL PAÍS, 18 de marzo-93.

"AGRESIÓN A UN TRAVESTI".

Na madrugade do 8 de xaneiro de 1992, Salvador Cuellas, Fermín Teruel e Alfonso Cerezo agrediron sexual e fisicamente a un travestido que, por fortuna, conseguiu escapar tras rociá-los cun aerosol e saltar da furgoneta onde os obligaran a entrar. Máis dun ano despois, os tres salvaxes foron condenados a 16 anos de prisión pola Audiencia de Barcelona.

La Voz de Galicia, 26 de marzo-93



OS HOMOSEXUAIS NON QUEDAMOS VIUVOS.

O Tribunal Superior de Xustiza de Madrid confirmou a denegación da pensión de viudedade a un homosexual que convivira seis anos co seu compaño, xa que considerou que a sua relación non é comparable á matrimonial. O Tribunal explica que para ter dereito á pensión 'precisa-se un estado matrimonial previo que non é igual á convivéncia de 2 homosexuais ainda que un se vista de muller'.

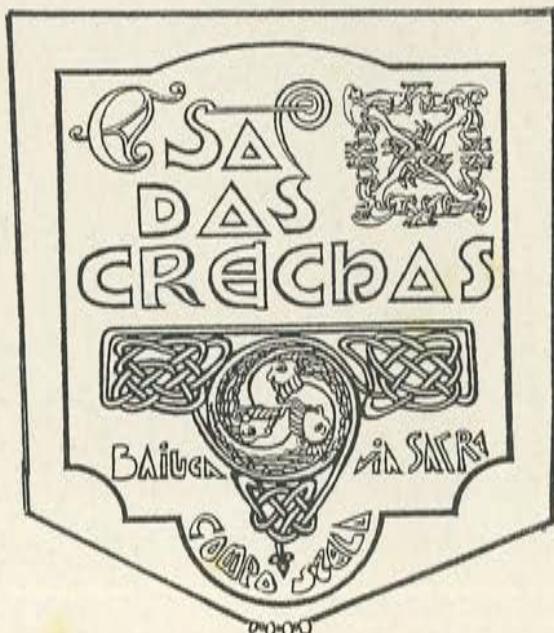
La Voz de Galicia, 31 maio 93.

EXERCITO EEUU

Segun un informe do Pentágono, realizado a finais da década pasada, ao redor de 200.000 militares dos 2.000.000 que componen as forzas armadas dos EEUU son homosexuais. A pesar de estar publicado en 1990, non se dou publicidade ao mesmo até agora, xa que dito informe recomendaba o levantamento da prohibición de pertenza de homosexuais ao exército, algo que a admon. Reagan, non admitiu.

O departamento de defensa, ordenou agora a destrucción do documento.

La Voz de Galicia 2 abril 93



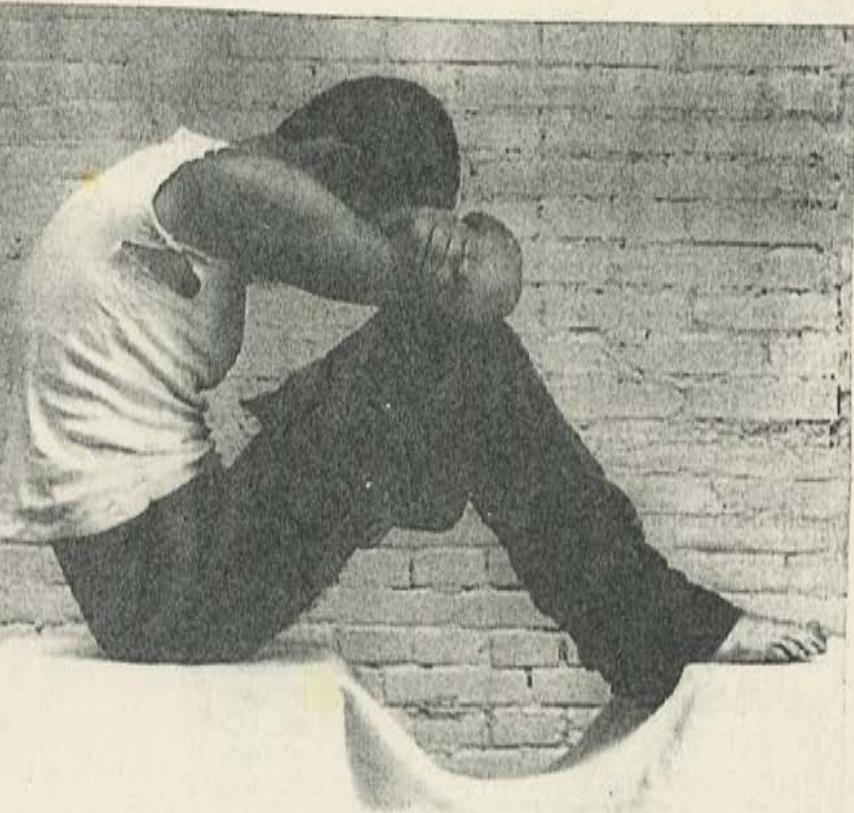
NOVAS ROSAS

O Colectivo Gai de Compostela presentou unha queixa o dia 4 de Fevreiro do 93 ao Valedor do Pobo, por considerar o Tema 26 Grupo 1 dos programas correspondentes ás probas de acceso ás distintas categorías de persoal laboral fixo da Xunta de Galicia (ver voceiro nº5), atentatorio contra a liberdade sexual das persoas e desfasado de contidos sicolóxicos e científico-médicos.

Ante dita queixa, o Valedor do Pobo, José Cora Rodríguez, instou á Dirección Xeral da Función Pública a proceder á oportuna corrección na páxina 6915 no programa correspondente á categoria de Titulado/a Superior Pedagogo/a, quedando o Tema 26 da seguinte maneira:

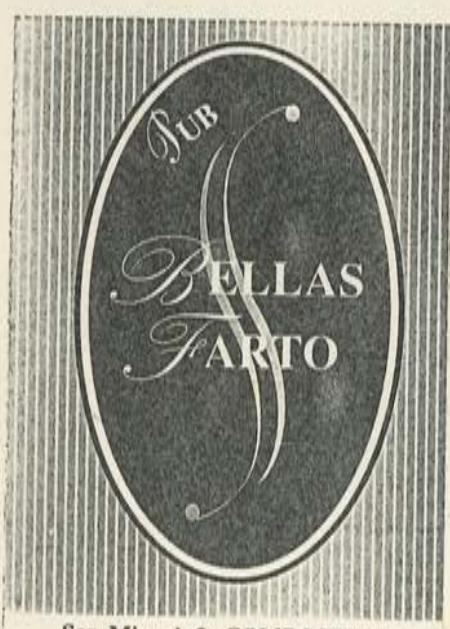
TEMA 26: Desviacións sexuais. Cromosopatias. Outras anomalías. Prevención e tratamento.

Coidamos que tachar a Homosexuali-



dade de desviación sexual e enfermidade, cando os Organismos Internacionais de Saude, xa non consideran a Homosexualidade como tal, é indicativo de indiferencia, ignorancia e desprecio cara á problemática gai.

Gostaríamos moito de saber que entenden no novo tema por desviacións sexuais.



San Miguel, 3 - COMPOSTELA



SIDA

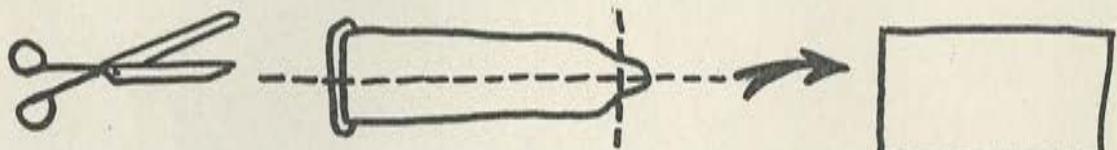
Informate

QUE É

O VIH (virus da inmunodeficiencia humana) destrui as defensas do noso organismo que nos protexen contra infeccións e tumores. Pode transmitir-se nas relacións sexuais de muller a muller, de home a muller, de muller a home e de home a home.

COMO EVITÁ-LA NAS RELACIÓNIS SEXUAIS ENTRE HOMENS

- * Usa preservativo nas penetracións, desde o principio até a fin.
- * Utiliza-o tamén ao chupar o pene. Non só o seme contén o virus da SIDA. O líquido transparente emitido polo pene antes da exaculación (secreción pre-exaculatória) TAMÉN o transmite.
- * Lamber o cu (bico negro) TAMÉN é unha via de transmisión da SIDA. Protexe-te cun cadrado de látex, cortando un condón da maneira seguinte:

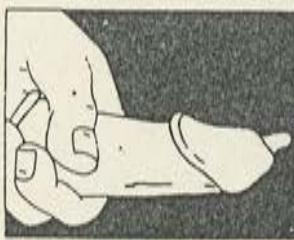
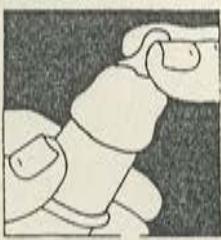
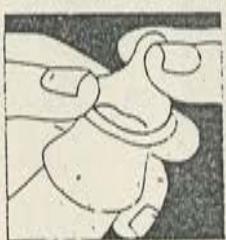


Con el evitarás que a tua boca entre en contacto con fluidos que poidan ser infectantes.

- * Se usas consoladores, estes deben ser de uso estrictamente persoal.
- * Se optas pola práctica do fist-fucking (introducción do brazo no ano) usa un guante reutilizable de látex.

- * No uso do condón ten en conta os seguintes consellos:

- Fuxe dos textos en idiomas extraneiros e dos preservativos feitos en países exóticos.
- Emprega como lubricantes cremas con base de auga (as vaselininas, aceites, manteigas, cremas solares ou Nivea) e a ser posibel que conteñan espermicida. Exem.- Yadalán, Lantas, Lavlen, KY...
- Ten coidado con uñas, dentes e aneis que poidan rompé-lo.
- Non poñas dous condóns á vez, pois co rozamento entre eles racharán.
- O condón recomendado é PRIME con SK-70, ademáis de PRIME EXTRA FORTE, CONTROL FORTE e DUREX en calquera dos seus modelos (estudo feito por OCU, revista compra maestra)
- Usa-o correctamente:



1-Sosten-se a punta do condón entre o polgar e o índice, de xeito que saia aire.

2-Desenrola-se totalmente sobre o pene cando estea suficientemente duro.

3-Despois da exaculación suxeita-se o condón pola base coa man para evitar que saia o seme. Debe-se axudar para non derramar o seme, e tirá-lo ó lixo, nunca polo váter.

NON CONTAXIA

- * Acariciar-se, abrazar-se, duchar-se xuntos, dar-se masaxes.

* Lamber-se recíprocamente por todo o corpo, excepto o ano e o pene. Hai moitas zonas excitantes por descubrir.

- * Excitar o peito coa boca e os dedos.

- * Correr-se frotando o corpo contra o compañeiro/a (para evitar quentamento lubrificar ben)

Recorda que hai diversas posturas posibles.

* Masturbar-se de dous en dous ou entre varios (non utilizar esperma nin saliva como lubrificantes).

COLABORACIÓN

¡Fálase!, ¿alguén sabe?.

Fálase de que quizás haxa podido ser un trauma infantil; outros dicen que non, que é o destino o encargado de orientar a nosa conducta (os menos), e logo hai quen dí e sostén, que é puro vicio (os más); estou a falar por suposto da homosexualidade.

Se ben é certo que estamos aquí sentados intentando atopar unha resposta, unha explicación convencional, ou convincente á nosa conducta, tamén sosteñeo que o home, os homes, como especie, deberíamos buscar respostas sobre a nosa orixe, e non tantas sobre si a nosa orientación sexual é a máis adecuada.

Fálase, fálase, fálase, e non se deixa de falar, pero eu pregunto: ¿quen sabe a verdade absoluta das cousas?; quizás a resposta non se poda dar a través da razón, pois non tódolos comportamentos do home teñen unha base razonable, nin sequera lóxica. Non pretendo dar unha nova teoría sobre o que é, e como se debería aceptar a homosexualidade, entre outras cousas porque non ateo.

Recibín unha educación católica, crecín crendo que podía ser verdade que existía un Deus, e que as miñas pautas de conducta, algún día me conducirían ó ceo ou o inferno. Hoxe todo iso son vellos valores que se quedaron atrasados e desfasados con respecto a miña propia evolución, adquirida na miña vida, nas miñas experiencias.

Pero o que agora pretendo é xogar un pouco con esos valores cristianos que coñezo, e digo xogar no sentido de probar cousas novas con eles; esos valores

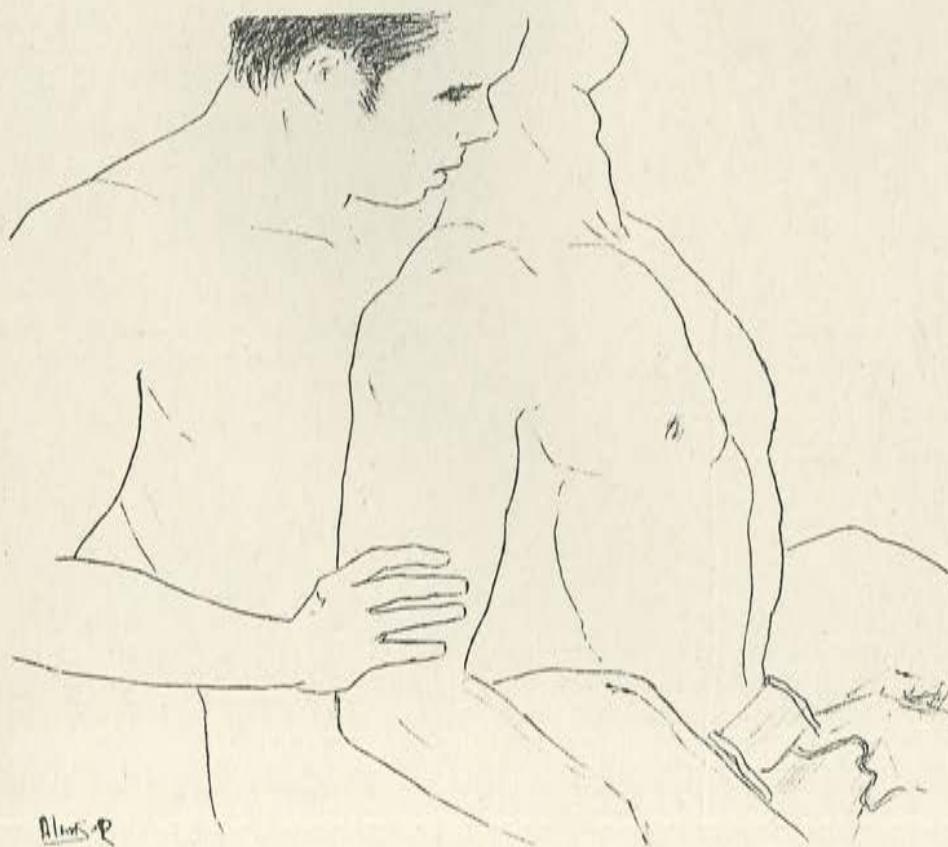
que todos coñecemos: a orixe incerta do home, o Paraíso Terrenal, ese Deus castigador, e aleccionador, que castiga por comer "da froita prohibida". Non pretendo dar por sentado, nin por un momento, que algo, calquera cousa das que a continuación conto sexan, ou foran verdade. O único que me interesa manifestar, é que a Biblia, como tal, é un libro con unha gran variedade de xéneros literarios, que contan historias milagrosas para non dormir, pero que non reflectan verdade algúns, nin sequera unha ensinanza clara do que debemos facer; é o más ambiguo que coñezo; creeo que incluso me quedaría co libro Sex de Madonna. (suxerencia moi persoal)

"O Paraíso Terrenal"

O principio creou Gai os Ceos e a Terra; logo moido pola necesidade de ver poboados estos dous lugares, creou ó home, e como o viu moi só, concebiu a idea de un compañeiro para el; e que mellor compañía que outro home.

Así foi, o primeiro home sobre a Terra chamouno Gaifalo, e ao segundo, seu compañeiro nacido de calquer sitio menos dunha costela, chamouno Gaiano. Dixo Gai: "podeis facer o que vos plazca, éste, é o voso Paraíso, pero eso sí, endexamáis deberedes comer do fruto prohibido".

De pronto Gai desapareceu, deixando tras de sí a duda, o ignoto. ¿Que sería eso do fruto prohibido?, ja saber!.



Pasaron os días, e tanto Gaifalo como Gaiano, vivían despreocupados do que lles dixerá Gai. Estando aburridos os dous, empezaron a explorar o un, o corpo do outro; eran belos os dous.

Gaifalo, levaba unha tanga color azul ceo, que ocultaba a tentación, a serpe do Paraíso. Gaiano pola súa parte, ou mellor dito, polas súas partes non levaba nada.

De súpito algo moveuse con furia dentro da tanga de Gaifalo; era a peor das bestas xanáis imaginada que podía existir dentro do Paraíso. Rompeu con furia a tanga de Gaifalo, e se mostrou soberbia, imponente.

A primeira impresión foi de temor; logo pouco intentaron entre ambo-los dous, saber como domar á fierecilla indómita.

Gaiano aseonllouse ante a fera e examinou de cerca vendo como palpitaba, e rápidamente movido polo instinto da curiosidade, osou tocála; ésta reaccionou, e púxose más dura.

Ante a impresión recibida, Gaiano non o pensou dúas veces, e atacouna de novo, pero esta vez botoulle a boca e escomenzou a mordisqueala. ¡Sorpresa!, a fierecilla xa non se resistía, senón que se deixaba levar pola boca de Gaiano; e éste a súa vez, deixándose levar polas confianzas, e vendo que a fera non se desprendía de Gaifalo, comenzou a subcionar a cabeza do animal. (xa se sabe que na cabeza do marisco está sempre o coral máis xugoso)

A beta volvے a enfurecerse, e se movía amenazadoramente na boca de Gaiano, e á vez esto creaba unha sensación agradable de placer en Gaifalo, o que parecía inconcebible.

Retirou Gaiano a súa boca da fera e falou con Gaifalo. Intentaron buscar unha nova solución, e despóis de devanarse os sesos pensando, ¡Eureka!, Gaifalo tivo a solución. Pideulle a Gaiano que lle prestase as súas entrañas, para someter á fera á escuridade, á presión, ó estreitamento das carnes. Así o fixeron, Gaiano colocouse a catro patas, deixando o seu burato negro aberto para que entrara a besta a loitar.

Gaifalo introduxo á besta e comenzou a axitala contra a inmensidáde descoñecida e oscura. A loita foi fraticida; a fera repoñíase en cada embestida, provocando xadeos de dolor en Gaiano, e de placer en Gaifalo.

De súpito, ¡a explosión!. A fera empezou a derramar todo o seu líquido viscoso no interior do campo de combate, deixando as paredes do recinto des trozadas, a presión fora mortal.

A fera quedou liberada, pero pouco a pouco foi morrendo, perdendo rixidez, acurrucándose, menguando.

Surdeu Gai dende os Ceos e dixo: ¡pecáchedes!, prováchedes o froito prohibido. Como castigo da vosa conducta eu, por medio da descarga que fixo a fera no teu interior Gaiano, farei que te quedes premiado. E tí, Gaifalo, deberás servir e respetar á criatura que nacerá do voso pecado.

Será un fillo varón, e se chamara Gaipablo II, ese será o voso castigo.

E é hoxe en día que por culpa de Gaifalo e Gaiano, estamos pagando o castigo do pecado.

Bicos : Dennis Morell

APOLO

Galerías
Viacambre
SANTIAGO



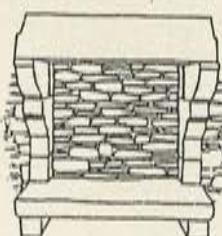
MODUS
VIVENDI



FUCOLOIS



Borriquito
de Belén
SAN PELAYO, 22



San Paio, 12 - Tfno. 563447

Santiago de Compostela

do catecismo

O Colectivo Gai de Compostela (C.G.C.), dentro da campaña de APOSTASIA que a Coordenadora de Frentes de Liberación Homosexual do Estado Español, vén levando a cabo desde diferentes puntos do Estado, facemos pública a nosa crítica e denúncia ante unha moral ético-relixiosa perversa, que ademáis de "xustificar" a guerra e a pena de morte, segue a negar a existéncia dunha sexualidade libertadora e opcional baseando-se en criterios morais xa superados, interferindo así unha educación laica que é alicerce dos sistemas democráticos.

O C.G.C. no seu conxunto declara-se APOSTATA, e polo tanto Anti-católico e Anti-papista.

Por todo elo, facemos un chamamento á xente e aos diversos grupos e asociacións para que fagan pública a sua protesta e rexeitamento da postura adoptada pola institución eclesial no novo Catecismo, esixindo respeto polos dereitos e liberdades das persoas, e asunción do feito homosexual.



No yacerás con ningún hombre como se yace con una mujer; es una abominación (Lev 18, 22).

Si un hombre yace con otro hombre como se yace con una mujer, ambos han cometido una abominación. Serán castigados con la muerte; que su sangre caiga sobre ellos (Lev 20, 13).

A única explicación da profunda fobia e animosidade do Occidente xudeo-cristiano é o feito de que o comportamento homosexual é considerado na Biblia como un crime merecedor da morte (Lev. 18,22; 20,13), un pecado contra natura (Rom. 1, 26-27), que exclui ao culpabel do reino de Dios (1Cor. 6,10), ou o castigo que Deus impuso a Sodoma (Gen. 19,1-29) por suposto pecado que mais tarde recibirá nome daquela impia cidade.

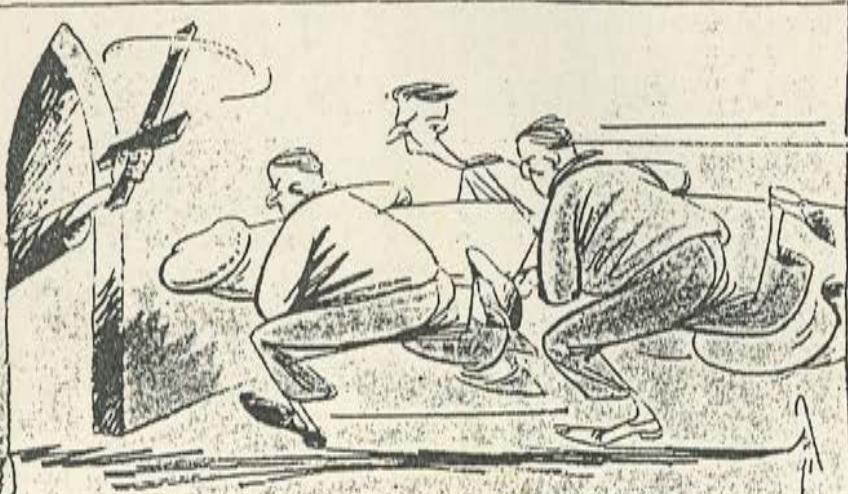
Pero estes preceptos tan severos deben-se entender na sua maior parte como unha reacción dos dirixentes de un pobo pequeno, rodeado de enemigos, que loitan pola sua supervivencia. Puñan especial enfasis na reproducción pola necesidade de aumentar a poboación xudea e poder fazer fronte ao enemigo. De ahí a condea de calquier tipo de actividade sexual non dirixida á reproducción.

Ademais, o testo do Levítico ten un enfoque ritual, non ético. A homosexualidade condea-se pola sua asociación coa idolatria e as relixións paganas.

No Génesis condea-se sobre todo a falta de hospitalidade, e non necesariamente o intento de violación homosexual. Cando no Novo Testamento fai-se referencia ao pecado de Sodoma (p.e. Mt. 10,14-15; Lc. 10,12), non establece ningunha conexión coa sexualidade, e moito menos con prácticas homosexuais.

"Limitar-se a citar uns versículos da Biblia fora do seu contexto histórico e aplicálos alegremente hoxe aos homosexuais non é facer xustiza nin á Biblia nin a unhas persoas que xa sufriron demasiado a causa de este travestismo da interpretación bíblica" (KOSNIK, Anthony. "Human sexuality").

No século II d.C., os estoicos predicaban unha sabiduría fundada sobre un total dominio de si mesmos, un control radical dos impulsos e das pasiones, unha vontade de se conformar á natureza. Non condeaban a homosexualidade, nem a consideraban contra natura, pero consideraban a sexualidade en xeral xeneradora de paixóns esclavizadoras, polo que a mellor maneira de frenalas era limitandoa as re-



lacións conxugais.

Posteriormente o Neoplatonismo considera o corpo como a tumba do alma, polo que todo o material e carnal é intrinsecamente malo, só é bo e divino o espiritual, o inmaterial. A abstinencia sexual é un elemento esencial para este coñecemento e presenta-se como un valor positivo.

O cristianismo xogou un papel case inexistente nesta revolución de mentalidades, pero asume as novas ideas e endurece ainda mais a sua postura cara á homosexualidade. Para eles, partindo dos escritos bíblicos, o único obxectivo da sexualidade e do matrimonio é a reprodución.

Na mensaxe de Xesús non hai ningunha condea da homosexualidade.

Dos escritos apostólicos é San Pablo o único que a condea sen consideración, ao se enfrentar a civilizacións (helenística) nas que existe de un modo moi patente. San Pablo recolle a homosexualidade como pecado nas suas cartas aos Corintos, a Timoteo e aos Romanos.

Até o noso Século, son innumerables os textos e cartas nas que se condea a homosexualidade, reglamentacións e manuais, Concilios e Pais da Igrexa que a describen e dictan un castigo. Quizais de todos eles teña especial importancia, pola gran influencia que tivo a sua obra, a postura de Santo Tomás de Aquino.

Segundo este personaxe, existen dous tipos de pecados: "Secundum naturam", que non se opoñen ao fin da procreación (adulterio, incesto, etc.) e "Contra naturam", que excluen a procreación. Estos útimos poden ser catro: Coito con animales, actos con persoas do mesmo sexo, uso indebido do matrimonio (todo o que non sexa coito vaginal) e masturbación.

Neste século, a Igrexa propugna o dialogo Relixión-Ciencia, queredo "fomentar" unha adaptación da Igrexa ás novas realidades.

Pablo VI en 1976 firma a "Declaración sobre algunas cuestións de ética sexual" na que recoñece o peso da sexualidade na vida humana e acepta o cambio dos tempos, pero di que a evolución das costumes deben-se rexir por dous principios inmutabeis: a Lei divina e a lei natural.

Non acepta que a inclinación homosexual poda ser natural. O que se debe facer é acoller aos homosexuais con comprensión e sostelos na esperanza da sua superación. "As relacións homosexuais son actos privados da sua regra esencial e indispensable. ...Os actos homosexuais son intrínsecamente desordeados e non poden recibir aprobación en ningún caso".

Xoán Pablo II en 1979 nos Estados Unidos di que "a conducta homosexual...en quanto distinta da orientación homosexual, é moralmente deshonesta". Posteriormente falará da incompatibilidade da actividade homosexual co plan de Deus para o amor humano.

En "Pautas de educación sexual", documento de 1983 falara-se da inmadurez dos homosexuais, "que deben ser acollidos con comprensión e deben ser sostidos na esperanza de superar as suas dificultades personais e a sua inadaptación social...Pero non se pode utilizar ningún método pastoral que recoñeza unha xustificación moral a estos actos".

A última toma de postura oficial da Igrxa, foi a publicación o ano pasado do novo catecismo, no que tamén se fala da homosexualidade.

Castidad y homosexualidad

2357 La homoxesualidad designa las relaciones entre hombres o mujeres que experimentan una atracción sexual, exclusiva o predominante, hacia personas del mismo sexo. Reviste formas muy variadas a través de los siglos y las culturas. Su origen psíquico permanece en gran medida inexplicado. Apoyándose en la Sagrada Escritura que los presenta como depravaciones graves (cf Gn 19, 1-29; Rm 1, 24-27; 1 Co 6, 10; 1 Tm 1, 10), la Tradición ha declarado siempre que "los actos homosexuales son intrínsecamente desordenados" (CDF, decl. "Persona humana" 8). Son contrarios a la ley natural. Cierran el acto sexual al don de la vida. No proceden de una verdadera complementariedad afectiva y sexual. No pueden recibir aprobación en ningún caso.

2358 Un número apreciable de hombres y mujeres presentan tendencias homosexuales instintivas. No eligen su condición homosexual; ésta constituye para la mayoría de ellos una auténtica prueba. Deben ser acogidos con respeto, compasión y delicadeza. Se evitará, respecto a ellos, todo signo de discriminación injusta. Estas personas están llamadas a realizar la voluntad de Dios en su vida, y, si son cristianas, a unir al sacrificio de la cruz del Señor las dificultades que pueden encontrar a causa de su condición.

2359 Las personas homosexuales están llamadas a la castidad. Mediante virtudes de dominio de sí mismo que eduellen la libertad interior, y a veces mediante el apoyo de una amistad desinteresada, de la oración y la gracia sacramental, pueden y deben acercarse gradual y resueltamente a la perfección cristiana.

Ante esto, o Colectivo Gai de Compostela, en coordinación coa COFLHEE, mostra a sua protesta, e sacou á rua unha postal para que ti tamén a mostres. O que temos que facer é mandar moitas de estas postais ao Arcebispo de Compostela, cuia dirección vai na postal.

No resto do Estado esta-se a desenvolver unha forte campaña de APOSTASIA, que está alcanzando un gran resultado.

COLABORACION

O passado dia 24 de Maio emitiram na TVE-1 um programa dentro de uma série de vários que tratam temas relacionados com crimes diversos. Por cada crime há uma reportagem, à que siguem as opiniões de uns convidados "expertos" na matéria.

Não sou seguidor habitual de nenhum programa televisivo, mas esse dia, estando alguém na casa a ver a televisão, escutei por casualidade um comentário de uma das convidadas, relativo a uma suposta lesbiana, assim que "pusse a antena". Pelo visto, uma enfermeira britânica foi acusada recentemente de assassinar a quatro crianças e tentar matar a várias mais num hospital de Inglaterra. Perguntada pelas possíveis causas deste comportamento, essa convidada que antes disse, chamada Margarita Landi ou algo assim, respondeu, entre outras hipóteses, que a enfermeira talvez fosse lesbiana e que ao ser abandonada pela sua amante, a qual posteriormente teve um filho com um homem, sofreria um trauma que a levasse a odiar a morte aos rapazes.

O jeito de enunciar a hipótese é já abondo demonstrativo do que a tal Margarita Landi pensa sobre o comportamento homossexual; mas o mau não é o que pensa esta mulher, senão que dirigindo-se ao público televidente em geral, diga dessa forma tão sutil, perfecta para crear confusão entre as pessoas que não tenham familiaridade com o

tema, que os trastornos mentais e impulsos criminais da enfermeira têm relação com as suas tendências sexuais.

Não se lhe ocorriu dizer que o/a amante da assessinha, ao ter filhos com outra pessoa provocasse indirectamente o trauma da mulher, independentemente de se esta gosta de homens ou mulheres; é que já começa dizendo que a mulher é lesbiana, cousa que não vem a conto, fazendo que tudo o demais seja uma consequência do seu lesbianismo.

Sem dúvida, se a enfermeira tivesse um noivo e este a deixasse por outra mulher, tendo um filho com esta segunda, a senhora Landi não diria:

- A enfermeira é heterossexual, e ao ser abandonada pelo seu companheiro, etc., etc.,... -

Tudo isto é tão absurdo como dizer:

- Manolinho Pérez matou ao seu irmão, por qué pensa você que o faria? -

- E que Manolinho é loiro, e os ciumes contra do seu irmão fisseram que se trastornara e o matara -.

Pois bem, agora já sabemos que para a sra. Landi os maricas e as mari-machos somos potencialmente mais propensos a cometer delitos. Qué perversos somos, "mecachis"!! deveriam meter-nos a todos em prisão preventiva, não sim, sra. Landi?

ALVARO

COLABORACIÓN

VOLTAR AOS DEZAQUITO

Ao longo da historia, nos diversos ámbitos culturais e xeográficos (América pre-colombina e posterior, indios de Norteamérica, tribus africanas, civilizacións asiáticas e nos diversos povos e estados de Europa) os anciáns cumplían un papel fundamental e irreemprazabel, eran os posuidores e transmisores da sabedoria, neles xuntaba-se tanto o saber teórico como a sabedoria experencial, e referido a todos os campos humanos. Nas relacións homosexuais, en certos momentos da historia, a pederástia era normal e até prestixiosa, buscaba-se nos vellos non só o gozo erótico senón tamén o feito educacional.

Ainda hoxe, nos nosos povos, pero en moita menor medida, os maiores son unha parte sustancial da familia, descarga-se-lles do traballo (polo menos da maior parte), son cuidados con esmero e os seus consellos son escouitados e seguidos.

Pero nas cidades, onde se vive a plena "civilización", a situación é diferente. A vellez non se lle asigna ningún rol, xubila-se-lles, sofrén unha desvalorización que afecta ao campo do intelecto (traballo) e ao campo físico (sexualidade). Converténtense nunha carga familiar (pisos pequenos, desarraigado dos seus costumes, non hai onde meté-los polo dia para que non estorben, hai que atendé-los se están enfermos, etc) e social (carga económica para o estado). A sua situación é contraria aos valores triunfantes: unha persoa só serve mentres produza, xa sexa no seu traballo, xa sexa mais man de obra, fillos.

No campo homosexual a imaxe do vello, o carroza, ligando nos lugares de ambiente, bares, parques ou estacións, resulta molesta a grande parte dos homosexuais. A situación leva-se ao límite porque no ambiente gai, no ligoteo, unha persoa é "maior" cando pasa dos trinta anos, e aos 55 ou sesenta case os únicos lugares aos que poden acceder para ligar son as estacións ou os parques.

Esta nova situación de discriminación dos vellos xorde neste século, e o cine e a literatura influen en grande medida creando a imaxe de xove triunfador.

Ao mesmo xeito, no período de entreguerras xorde con máis forza unha nova estética gai (Gide, Cocteau, Cernuda, Mann) cuxo precedente más directo se pode atopar en Oscar Wilde, baseada na xuventude. O amor ao belo, simbolizado por corpos xoves. Quizais esta estética fora en principio unha xustificación social do amor homosexual: ama-se ao home pola sua beleza, non por ser home. Pero é unha estética que se impón en todos os ámbitos homosexuais e cuxos efectos chegan aos nosos días.

Así, os individuos homosexuais maiores sofrén unha dobre marxación, por unha parte pola sua inclinación sexual e por outra o aillamento común a todos os individuos da sua idade.

Ademais, estes individuos caen no mesmo estereotipo perseguindo a suxeitos novos, escapando de suxeitos da sua idade nos que se ven reflexados. Tentan ser novos sempre, teñen medo a envellecer, pois iso é sinónimo de soildade superlativa e marxación (os homosexuais non teñen fillos ou familia que os cuide mínimamente e no noso ambiente as amizades duran moi pouco), e por iso foxen dos espellos e das luces directas, maquillánsese como vellos e xorde, nalguns casos, a imaxe de "vieja reina" que a min sempre me suixeriu a idea de amargura e fracaso. Na vida cotidiana non ligan, e se ligan, na maioria dos casos é pagando relixiosamente.

Quero lembrar que hai estudos (Marsten y Johnson, Kinsey) que din que a sexualidade dos vellos, liberaida das inhibicións e as necesidades de rápida descarga orgasmática da xuventude, e más satisfactoria e imaxinativa.

Para iso, o individuo debe revalorizar-se ante si mesmo e ante a sociedade, superando valores impostos e o autoaillamento ao que ás veces se vé sometido.

DARIO

COLABORACIÓN

Alguma vez nos temos fixado no influidos e condicionados que estamos por determinados valores sociais que, incluso ao falar expressamos, embora seja por inércia, todo o sentir da sociedade respeito de determinados temas?

No tocante aos tacos, por exemplo, podemos constatar o que essa sociedade considera mau ou bom.

Assim, sabemos pelo emprego que se faz na fala de todo o relacionado com os órgãos genitais femininos que, para essa comunidade social, a condição da mulher é algo quando menos inferior:

Os que fazem "conachadas", os "conachas", etc. não têm de ter muita valoração no seu entorno. Por contra, quando algo é "caralhudo", se alguma coisa é "de caralho", ou fazemos o que seja "por colhões", a todos nos vêm à mente ideias de força, de domínio, de espectacularidade; os atributos do macho sempre estarão por cima.

Eu mesmo, produto de esta sociedade ao meu pessar, não será raro que, tendo tendências homossexuais lhe chame instantaneamente "maricom" a alguém de jeito pejorativo, como insulto, ou diga "que te dêm pelo cú", como se esto fosse algo abominável, embora, como disse ao princípio, por inércia; naturalmente para a paifocada "hetero" dominante sim é abominável, ainda que não o provaram.

Estaria bem que, também na fala, começáramos a romper mitos "ressessos".

A próxima vez que alguém me espete - "que te carguem as bulas" - ou - "que te fodam" -, perguntarei-lhe se é ele que me invita.

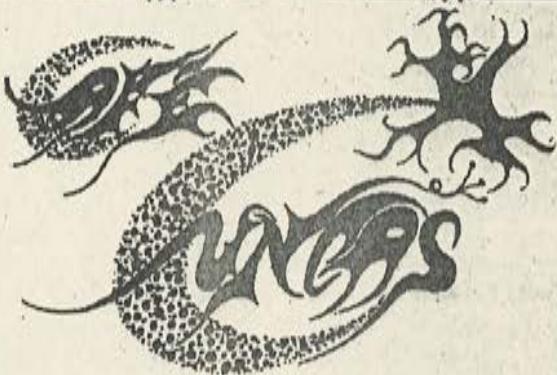
ALVARO

P
U
B



TARASCA

entre muros 13
Compostela



Praça do Matadeiro



COLABORACION

Já sabemos o que nos corresponde fazer: acudir aos nossos guias espirituais para que nos orientem e ali acharemos compreensão, mas deveremos permanecer castos e puros e não pecar mais, ou bem, quando a carne urja, ir ao cinema, como diziam aqueles nenos católicos convidados a um debate sobre o sexo.

O novo catecismo da Igreja Católica acaba de dar-nos a solução para o nosso "mal".

Por qué será tão difícil para esta gente deixar que cada quem governe a sua vida?

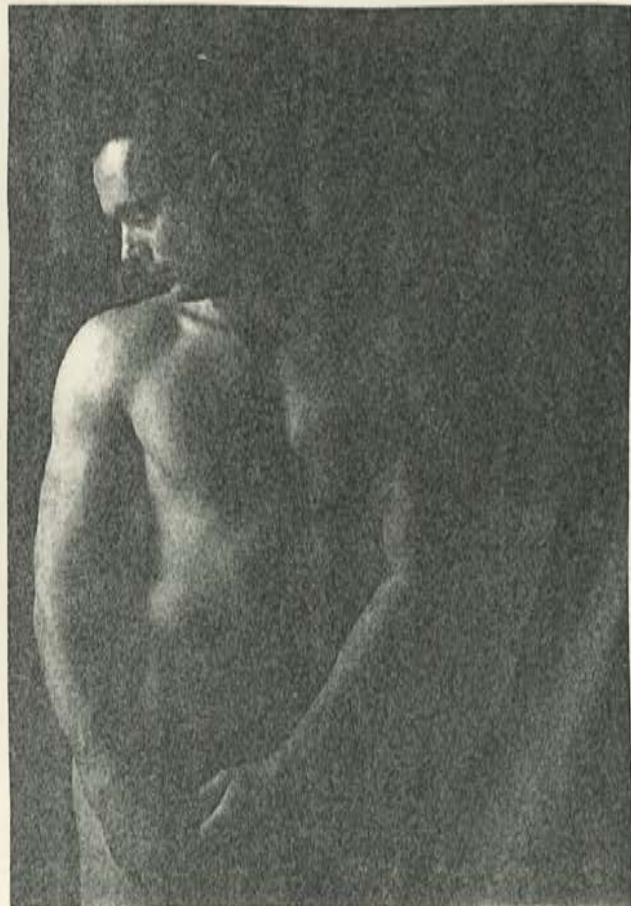
Particularmente, tanto me tém se as minhas tendências sexuais são pecaminosas ou inmorais ou estão bem, mal ou regular; o que não vou aguantar é que nas causas que só me afectam a mim venham os católicos ou quem seja, não só a dizer-me que faço mal, senão também a fazer campanhas por ai desacreditando-me, sementando prejuíços contra mim, ou promovendo socialmente a minha marginação, só por não fazer, pensar, sentir como queiram eles.

Talvez seja melhor fazer como as feministas -"Somos más, podemos ser piores"- e, bastando que nos digam que não fazemos uma causa, para faze-la por duplicado. O nosso problema é estar em tanta desvantagem a respeito deles, pois que tras tantos séculos de domínio sobre a sociedade, passar à acção e, por exemplo, interromper actos religiosos ou boicoteiar actividades nas que participassem católicos viraria-se na nossa contra.

Para viver em sociedade, as regras a aplicar não podem ser subjectivas, se eu não gosto da cor laranja, não posso ir pela rua batendo na gente que leve roupa dessa cor; de igual jeito, se para mim todas as religiões som uma farsa, criadas por gente que não têm valor para afrontar a vida com a incerteza de que poida não ter sentido, não deveria nunca andar por ai assassinando aos crentes de qualquer religião, nem pôr impedimentos a que praticantes da religião que fosse se instalassem na vivenda vizinha da minha, cousa que sim fazem muitos "rectos cidadãos" com gente homossexual.

Haverá que concluir que os antisociais som estes segundos e não nós. Qué fazemos com os curas?

ALVARO



COLABORACION

DE ECCLESIA

Cando me din que ante a postura da Igrexa, o que debemos facer é pechar os ollos, e facer como que non existe tal postura, é como decir que non nos importa en qué sociedade vivimos, ou empuxarnos a un aillamento áinda maior con respeito á xente que nos rodea.

A postura intransixente e retrógrada desta institución inflúe en miñ, que, bautizado e inscrito no rexistro eclesial, me podo definir actualmente como non crente. E inflúe, indirectamente se se quere, por que a miña veciña do primeiro, cristia de toda a vida e crente, non sei se por tradición ou por convicción, guiada polo seu "Santo Padre Espiritual", empeza a verme como "enxendro de Satán", como un pervertido perigoso e causante de inquietude social ou, e non sei se será case tan perigoso, coma unha inocente ovella descarriada que gracias á súa axuda e oración, pode ser recuperable.

Tamén quere convencerme dicindo que "ben, unha cousa é o que diga a xerarquía e outra o que fagan os feligreses".

E este argumento falsamente tranquilizador, porque en primeiro lugar a Igrexa Católica, pola súa extensión e importancia ten gran influencia a todo-los niveis, e porque persoalmente, ainda que a gran maioria dos individuos "pasen" un pouco do que diga a súa xerarquia, hai unha minoría com moito influxo social, que segue as súas directrices ó pé da letra.

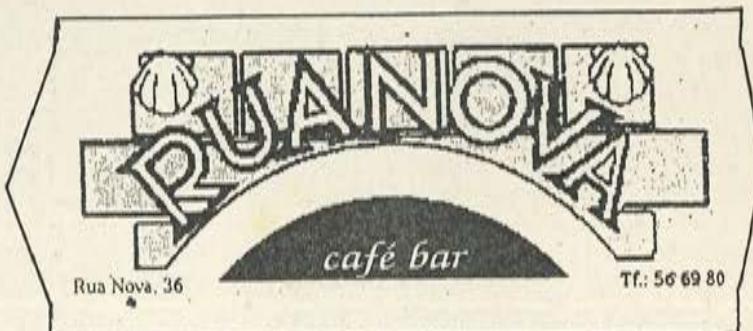
E é que a miñ, das Igrexas en xeral, da Católica en particular, e do seu "consello de administración", moi especialmente, o que máis me fode son dúas cousas sobre todo: unha a dobre moral, e outra a intolerancia.

Unha dobre moral que utiliza para manter a súa postura dominante e privilexiada, para manipular e manexar a unha gran masa de crentes, que realmente cren no que lle están a dicir, mentres eles fan todo o contrario, e viven "como Dios".

Isto lévalles a unha postura intolerante cara todo o que non está de acordo co que eles din; porque cando alguén empeza a dubidar de algo, pode chegar ao derrubamento das mentiras e as terxiversacións sobre as que edificaron case 2000 anos de explotación, persecución e morte, de riquezas e bon vivir sobre as desgracias alleas.

E non é que queira criticar, pero sí facer pensar un pouco a quen puidera estar lendo estas liñas. E dicir que quizáis no principio, houbese un núcleo de verdade; pero o que empezou nun luminoso pesebre, convertiuse no monstro de mil cabezas que nos absorbe a liberdade e, por qué non dicilo, a vida.

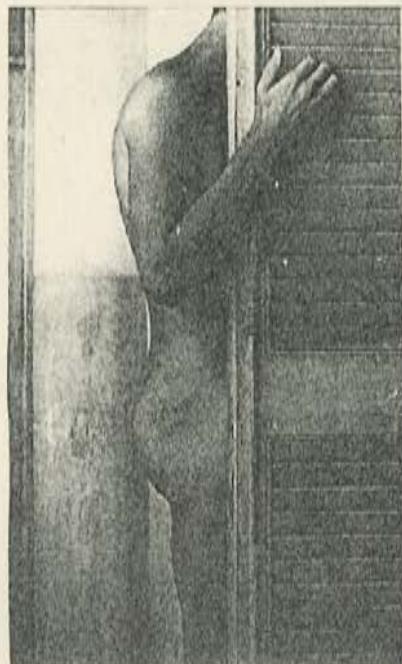
FRAN



CULTURA

O actor Richard Gere protagoniza un telefilme sobre a SIDA no que encarna a un homosexual coreógrafo, que enferma de SIDA. No mesmo filme traballan outras estrelas de Hollywood como Angelica Houston, Steve Martin, Alan Alda, Matthew Modin, Lily Tomlin, Ian McKellen e o roqueiro Phil Collins, que traballaron apenas por 5000 dolares. O telefilme tardou 5 anos en ser rodado porque ningunha cadea de televisión quería apoiar o proxecto, até que por último o fixo a cadea por cable Home Box Office (HBO), e máis que nada polo puñado de xente "importante" que traballaba nel.

EL PAIS, 23 de marzo-93.



DAS LETRAS GALEGAS

Este ano o Dia das Letras Galegas adicou-se a Eduardo Blanco Amor, poeta e novelista cuia obra publicou en galego e en castelán.

De orixe ourensán, pasou moitos anos exiliado por motivos políticos.

A sua primeira obra en galego foi "A esmorga", novela breve na que se describe un mundo de picaresca e troula, cunha linguaxe ricaz e realista. Tamén escribiu "Xente ao lonxe" e "Os biosbardos", libro de contos no que recolle o ambiente do Ourense da sua nenez.

Tras a sua morte, o albacea do escritor, Jacobo Arce Temes, admite que tivo que haber unha grande depuración no arquivo persoal e na biblioteca do escritor, xa que non se atopou nengún documento que dera a coñecer as suas inclinacións homosexuais, e asegura que non recibiu nengún mandato nese senso: "Non sei se esas cousas as destruiu el mesmo. Era un home que non o levaba con prexuzos, pero tam poco solía alardear. Non quería que a sua vida íntima se fixera pública". Jacobo Arce entende que, a pesar de que a homosexualidade era un tabu para a sociedade da época, nunca perxudicou ao escritor na sua vida nin na sua obra, e considera o máis normal que el mesmo decidira reservar a sua vida privada. Blanco Amor sempre levou a sua vida sentimental con moita discreción; nin sequera falou con ninguén dela.

— COMIC —

MAMA'



ADAPTARON MATTHIAS FUNKE
E XESÚS

©Rafael Soz

GRUPOS GAIS ADSCRITOS A

COFLHEE.

- Colectivo Gai de Compostela. (C.G.C.)

Apdo.191 Santiago de Compostela. 15780

- COGLES.

Apdo 713. 37080 Salamanca.

- EHGAM

Apdo. 1667.48080 BILBO

Apdo. 1632. 20080 DONOSTI

Apdo. 1157. 31080 IRUÑA

-FAGC-JAC

c) Villarroel, 62, 3r-1a.

08011 BARCELONA

- Grupo de Liberación de Gais y Lesbianas

Apdo. 3173. 50080 ZARAGOZA.

- LA RADICAL GAI

Apdo. 8294.28080 MADRID.

- NO TE PRIVES

Apdo 776. 30080 MURCIA

- RADIO KLARA (La pinteta Rebel)

102.6 FM Tels: (96) 3915721

(96) 3912016

-LIBERACION GAY DE CORDOBA

c/ San Fernando

Córdoba 14003

AL-ANDALUS

OUTROS ENDEREZOS DE INTERESE:

COMITÉS ANTI-SIDA

R) Fonte San Miguel 2, baixo.

Tel: 573401, Compostela

R) San Andrés 115, 2^a ext.

Tel: 226167, A Coruña.

R) Catedral,3

Tel: 244560, Lugo.

R) Méndez Núñez,11 baixo.

Tel: 220607, Vigo.

CENTRO XOVE DE ANTICONCEP-
CIÓN E SEXUALIDADE.

R) Espiñeira, 10 baixo,

(fronte ao Hotel Peregrino)

Tel: 594252 Compostela.

